

LA LLEGENDA DEL PONT DEL DIABLE



Autores: María José Carrión i Anna Maria Sabaté

SINOPSI: Uns nens/es han de fer un treball a l'escola sobre un monument de Tarragona. Com no saben quin escollir, pugen a les golfes de l'àvia a buscar informació.

Busquen per tot arreu i troben llibres i revistes, plenes de fotografies i dades dels monuments més importants de la Tarragona romana.

Finalment decideixen treballar el Pont del Diable o Aqüeducte de les Ferreres, i la seva llegenda de com i qui el va construir.

PERSONATGES: (Alumnes 24)

Nen/a 1	Governador August
Nen/a 2	Octavi (mestre constructor)
Àvia	Operari 1
Narrador/a 1	Operari 2
Narrador/a 2	Operari 3
Narrador/a 3	Operari 4
Narrador/a 4	Dimoni
Mare (Horaci)	Picapedrer 1
Horaci	Picapedrer 2
Pastor	Legionari
Dona poble	Narrador 5
Home Poble	Narrador 6

LA LLEGENDA DEL PONT DEL DIABLE

(Quan s'obre el teló es veu a dos nens/es que estan caminant cap a casa seva, després de la sortida de l'escola. Van carregats amb les motxilles i es queixen del que ha manat el professor).

NEN/A 1: Ja n'estic tip/a!

NEN/A 2: Ja no puc més!

NEN/A 1: El professor ens ha manat un altre treball.

NEN/A 2: Fer una història sobre un monument romà de Tarragona.

NEN/A 1: Com si fos tan fàcil...!

NEN/A 2: Però si jo encara ni havia nascut...!

(Segueixen pensant com fer el treball. Al cap d'una estona, el nen/a 2 té una idea).

NEN/A 2: I si li diem a l'àvia que ens ajudi?

NEN/A 1: Vols dir?

NEN/A 2: Tens una idea millor?

NEN/A 1: No.

NEN/A 2: Doncs, anem! La meua àvia té molts llibres i sap moltes coses.

(Els nens/es surten d'escena. Entra l'àvia acompanyada dels nens/es).

ÀVIA: Què us passa?

NEN/A 2: Àvia, hem de fer un treball sobre un monument romà de Tarragona. I no sabem quin escollir...!

ÀVIA: Però si n'hi ha tants de monuments...!

NEN/A 1: Però ens agraden tots!

ÀVIA: Pugeu a les golfes on trobareu llibres i revistes que us aniran molt bé. I després ho deixeu recollit!

NENS/ES 1 i 2: Gràcies àvia! Ets la millor! *(Li fan una abraçada)*

(Tots surten d'escena. Entren els narradors/es a explicar dades sobre Tàrraco).

NARRADOR/A 1: Van escollir el Pont del Diable, per la seva importància.

NARRADOR/A 2: El Pont del Diable té 11 arcs a la part de baix i 25 arcs a la part de dalt.

NARRADOR/A 3: Servia per fer arribar l'aigua, del riu Francolí a la ciutat de Tarragona.

NARRADOR/A 4: Va ser construït amb pedres de la cantera del Mèdol i té 217 metres de llarg per 26 d'alt.

NARRADOR/A 1: Com es conserva molt bé, l'any 2000 el van fer Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

NARRADOR/A 2: Ara veureu la "Llegenda del Pont del Diable" i sabreu com van construir aquest aqüeducte.

NARRADOR/A 3: Tàrraco, en el segle I d.C., quan manava l'Emperador Cèsar August, era la capital de la Tarraconensis.

NARRADOR/A 4: I cada vegada necessitava més aigua per a la ciutat.

TOTS EL NARRADORS: Però un dia...

(Marxen els narradors i entra la mare d'Horaci, un nen romà, a qui li agradava anar a l'escola).

MARE: *(Cridant)* Horaci!!!...Horaci!!!...

HORACI: *(Entra corrent amb una Tabula a la mà)* Què vols, mare?

MARE: Has d'anar a buscar aigua.

HORACI: Una altra vegada? Per què no hi va el meu germà?

MARE: Ell és massa petit i no pot amb l'àmfora!

HORACI: *(Protestant)* Però he d'anar a l'escola...! Si faig tard em renyaran.

MARE: Si no tenim aigua, quan tornis de l'escola amb molta set, no podràs veure.

HORACI: Això sí que no...!

MARE: Au, dona't pressa.

(Horaci surt d'escena amb el càntir que li dona la mare. La mare també surt pel cantó contrari al d'Horaci. Entra en escena en Climent, un pastor que pastura les seves ovelles. Mira per tot arreu i mou el cap d'un costat a l'altre. Entra Horaci).

PASTOR: On vas Horaci? No has anat a l'escola?

HORACI: Bon dia, Climent. Vaig a buscar aigua.

PASTOR: Doncs avui hauràs d'anar més lluny; la font està seca i ni les meves ovelles poden beure.

HORACI: Oh, nooo...! Faré tard a l'escola.

PASTOR: Si vols, te'n puc donar una mica.

HORACI: No, gràcies. Hi aniré corrent a veure si arribo a temps.

PASTOR: Doncs, no t'entretenguis.

(Tots dos surten d'escena. Entra la mare d'Horaci, impacient. Es mou d'un costat a l'altre de l'escenari).

MARE: *(Pensativa)* Si que tarda avui l'Horaci.

HORACI: *(Entra corrent)* Hola mare, aquí tens l'aigua.

MARE: Com és que has trigat tant?

HORACI: He hagut d'anar a l'estany de Constantí. El de sempre estava buit *(Li dona l'àmfora a la mare i marxa corrent)* Adeu mare...!

MARE: Adeu fill...! *(Parlant amb ella mateixa)* Quin problema més gran. Els governants haurien de fer alguna cosa.

(Entren el pastor i una parella del poble).

HOME POBLE: Bon dia, Climent. Ja has acabat de pasturar avui?

PASTOR: Acabo de portar les ovelles al corral. Com no hi ha aigua les ovelles no volen pasturar més.

DONA POBLE: Estan malaltes?

PASTOR: No, però estan dèbils i sense força. Tinc un problema si em quedo sense les ovelles.

HOME POBLE: Tots tindrem el problema. Nosaltres anem a buscar un lloc on trobar aigua per a beure i cuinar.

DONA POBLE: Algú ens hauria d'ajudar. Anem a fer una queixa als nostres governants?.

PASTOR: Sí, la unió fa la força .

(Es veu a l'escenari al pastor, la mare d'Horaci, l'home i la dona del poble que estan parlant amb el Governador de Tàrraco. Mentrestant parla el narrador 5).

NARRADOR/A 5: Les queixes van arribar al Governador August, que va escoltar atentament. Saber que no hi havia prou aigua per a la gent, per a les Termes, les fonts, el va preocupar molt.

GOVERNADOR: Per tots el deus, quin problema més gran! He de parlar amb l'Octavi. No podem seguir així!

NARRADOR 6: El Governador, va anar a parlar amb Octavi, el mestre constructor de Tàrraco.

GOVERNADOR: Bon dia Octavi, hem de parlar de coses molt serioses!

OCTAVI: Què li preocupa, senyor?

GOVERNADOR: A Tàrraco no hi arriba prou aigua, i la gent es queixa. Necessitem que les fonts i els pous estiguin plens.

OCTAVI: I què hi puc fer jo?

GOVERNADOR: Vull que facis un gran pont per on passi l'aigua. Tu seràs l'encarregat de l'obra *(Se'n va)*.

OCTAVI: *(Posa cara d'estar pensant)* Ummm..., ja sé com el faré! Vaig a buscar els meus operaris i començarem a treballar. *(Crida als seus operaris)* Nois...vinga, que tenim feina! Anem!

(Es veu, els picapedrers, els operaris, posant pedra sobre pedra, per construir el pont. Octavi vigila les obres).

OPERARI 1: Mestre, mestre...avui bufarà un vent molt fort! Aguantarà el nostre pont?

OCTAVI: I tant que sí! Ja veuràs!

NARRADOR 5: Aquella nit va bufar un gran vent i, tot el que s'havia construït, va caure. Octavi, al matí següent es va quedar bocabadat i molt preocupat.

OPERARI 2: Mestre, mestre...ho hem vist en arribar, tota la feina a terra...què farem ara? Tornem a començar?

OCTAVI: No sé que fer, mai m'havia passat una cosa així...

NARRADOR 6: Octavi caminava d'un lloc a l'altre enfadat. Pensava com podria fer-ho per a que no tornés a passar.

OPERARI 3: Mestre...no es preocupi, segur que trobarem una solució. Hem construït molts edificis a Tàrraco i tots aguanten molt bé.

OCTAVI: Sí, però a aquest pont no sé que li passa... *(Enfadat)* Només el dimoni pot fer un pont que duri mil anys...!

(De cop, apareix el dimoni).

DIMONI: Heu dit el meu nom?

OCTAVI: Ohhh!! El dimoni...!

DIMONI: Què necessites?

OCTAVI: He de construir un pont per portar aigua a la ciutat, però ha d'aguantar la pluja, el vent...

DIMONI: Ahhh!!! Això està fet! Aquesta nit el construiré, però demano una cosa.

OCTAVI: Siiii????... Què demanes a canvi?

DIMONI: L'ànima del primer que passi pel pont i begui la seva aigua.

OCTAVI: D'acord! Un tracte és un tracte. Així es farà!!!

NARRADOR 5: Els operaris i els legionaris romans que ho havien escoltat tot, estaven molt espantats.

LEGIONARI: Heu sentit? Octavi ha fet un tracte amb el dimoni!!!

OPERARI 4: Fer tractes amb el dimoni, és perillós...

LEGIONARI: No pot anar bé...!

OPERARIS: Anem a Tàrraco a explicar-ho a tothom!!!

NARRADOR 6: Al dia següent, Octavi i els seus operaris tornaven a la feina i es van trobar una gran sorpresa.

OCTAVI: Ohhh!! El pont està acabat!...Quina meravella!!...És increïble!

OPERARI 4: Mestre, recordeu que heu fet un tracte i una promesa al dimoni...

OCTAVI: *(Recordant)* Oh! És veritat! I ara, què farem?

PICAPEDRER 1: Mestre, ahir vaig estar pensant... perquè no feu beure primer al ruc?

PASTOR: El dimoni creu que qui beurà l'aigua del pont serà una persona...

PICAPEDRER 2: El dimoni vol quedar-se amb la seva ànima, per fer malifetes, però...i si qui beu és un animal?

OCTAVI: *(Pensant)* Bona idea! *(Decidit)* Porta'm un ruc!

NARRADOR 5: El picapedrer va fer el que li manava Octavi i tots dos van portar el ruc dalt del pont.

OCTAVI: *(Parla amb el ruc)* Apa, beu aigua! La ciutat de Tàrraco estarà molt contenta de tenir tanta aigua...

OPERARI 1: I que tu hi col·laboris.

(D'un salt apareix el dimoni tot content).

DIMONI: Bon dia, mestre constructor!!! Vinc a cobrar el tracte que vam fer.

OCTAVI: *(Assenyalant el ruc)* Mira...aquí el tens. Aquesta és l'ànima que pots prendre.

DIMONI: *(Mes vermell que mai i tot enfadat)* Però que és això? Jo no volia un animal...volia una persona!!! M'heu enganyat!!!

OCTAVI: Tu, només vas demanar l'ànima del primer que begués l'aigua del pont. Res més...! Ningú t'ha enganyat!

PASTOR I PICAPEDRERS: Recorda...un tracte és un tracte!

DIMONI: *(Molt enfadat)* Ensorraré aquest pont i no tindreu aigua!!!

OCTAVI I OPERARIS: *(Cridant)* No podràs! recorda que l'has fet perquè duri més de 1000 anys *(Tots riuen mentre el dimoni marxa).*

NARRADOR 6: I el dimoni va marxar amb la cua entre les cames.

NARRADOR/A 1: Ara ja coneixeu la llegenda de l'aqüeducte conegut com del Pont del diable.

NARRADOR/A 2: A l'edat mitjana, es van inventar aquesta llegenda per explicar, com un monument tan gran i perfecte, podia estar fet per la mà de l'home.

NARRADOR/A 3: Sembla increïble, oi?

NARRADOR/A 4: Si voleu conèixer les meravelles que ens van deixar els romans, només cal passejar per Tarragona. Serà una aventura fantàstica.

FI

.....